

529 27/1 49: 1. beh. af f. t. l. om dækning af vanskeligt stillede privatbaners underskud. 530

[Chr. Nielsen.]

stigende vanskeligheder for privatbanerne, synes tidspunktet mig inde til at få en plan frem til debat og få truffet en løsning, der kan skærme skatteyderne og gavne samfundet som helhed.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg takker ordførerne for deres tilslutning til lovforslaget. Der er ikke megen grund til at gå ind i en diskussion om lovforslagets enkeltheder, da de er nøjagtig de samme som i den nugældende lov, kun med den forandring, at loven nu gøres permanent. Dette har sin eneste årsag i, at det er nødvendigt for, at man på en sund og god måde kan administrere efter moderniseringsloven. Når man kræver, at kommunerne for at få disse lån skal give et løfte om at være villige til at drive banen en årrække, må de også kunne stille det krav til staten, at den sikrer dem, at lovgivningen fortsættes i et åremål fremefter. Dette er den eneste årsag, og man må ikke lægge mere i, at loven er gjort permanent. Den øvrige debat er faktisk ført om problemer, der nok har tilknytning til loven, men alligevel ikke har direkte med den at gøre, nemlig spørgsmålet om konkurrence mellem baner og biler, alt det, der er så velkendt.

En af de ærede ordførere — jeg tror, det var venstres ordfører — rettede det spørgsmål til mig, om der er et udvalg, der arbejder med en trafikplan. Jeg ved ikke, om man kan sige, at et udvalg arbejder med en trafikplan, men der findes et trafikudvalg, som har siddet en tid og på et tidligere tidspunkt har ført forhandlinger om et lovforslag, som jeg havde regnet med skulle skabe i hvert fald noget mere tryk på dette område. Jeg havde ventet, at det havde været muligt for mig igennem disse forhandlinger ligesom at kunne øjne en mulighed for at få det igen rigsdagen, men jeg må erkende, at forhandlingernes forløb ikke gav mig nogen tro dertil. De, der flittigt har læst venstres presse, har jo også nok der kunnet se, hvilken modtagelse de tanker har fået, som jeg fremsatte i udvalget, men jeg tror, at jeg dertil kan føje, at det dog ikke vil afholde mig fra at gøre endnu et forsøg på at komme igennem med en lovgivning,

som skaber bedre forhold på dette område. Der er for mig ingen grund til at gentage, hvad jeg sagde ved forhandlingerne i fjor, men jeg kan forøvrigt henvise til det ærede medlem hr. Gudiksens tale i dag. Jeg kan ikke levere noget bedre forsvar for en ny lovgivning på dette område, end der her er gjort; for det var så rigtigt og så sandt, hvert ord, der blev sagt om, at hvis vi skal få bedre forhold med privatbanernes og statsbanernes nu meget store underskud, så er der kun een vej at gå, og det er at finde frem til en lovgivning, hvorved man kan koordinere de forskellige trafikgrene på en sådan måde, at de betjener hinanden og ikke generer hinanden. For mig at se er der ingen anden udvej, og det skal være min opgave i den nærmeste fremtid at se, om jeg kan finde frem til noget, som jeg selv mener kan få politisk tilslutning her i rigsdagen.

Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, der spurgte, om der skulle lægges andet i udtrykket „fra anden side“ end dette med kommunerne, og jeg forstod på det ærede medlem, at han frygtede for, at det skulle kunne fortolkes på den måde, at funktionærerne i en given situation kunne komme ud for at få forringet deres arbejdsvilkår. Hertil vil jeg sige, at fra min side er der ikke nedlagt denne særlige betydning i dette udtryk — funktionærerne vil ikke kunne drages ind under udtrykket efter den fortolkning, jeg vil give det.

Så er der rejst spørgsmål, også af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, om reguleringstillæggene, om det ikke var rimeligt, at staten overtog dem. Jeg tror, der kan siges meget om disse reguleringstillæg. Om den fremgangsmåde er anvendelig, som det ærede medlem var inde på, skal jeg ikke kunne sige, men for mig står selve spørgsmålet om reguleringstillægget på den meget enkle og simple måde, at det er kun et spørgsmål om, hvem der skal betale gildet, det må enten blive på den ene eller den anden måde. Men da jeg nu har forstået, at man ønsker, der skal nedsættes et udvalg om sagen, kan jeg ikke have noget imod, at vi der drøfter alle de spørgsmål, som har været fremme ved denne lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.